

Ter blijvende herinnering aan

HERMINE MARIA VANEKER

echtgenote van

Bernardus Johannes Antonius Wering

Zij werd geboren te Lonneker op 11 februari 1941. — Na een langdurige ziekte is zij, gesterkt door de Sacramenten der zieken op 2 november 1982 van ons heengegaan. — Biddend hebben wij in de H.Geestkerk te Enschede, tijdens een gezongen Eucharistieviering, afscheid van haar genomen en haar in een crematieplechtigheid te Usselô toevertrouwd aan de Heer van alle Leven.

De laatste zeven jaar heeft zij gevochten om te leven, samen met haar man en kinderen, samen met familie en vrienden.

Wij wisten dat dit afscheid onvermijdelijk zou zijn, maar zijzelf was degene, die ons bemoedigde met haar

blij en opgewekt karakter, met haar diepe liefde, met haar warme belangstelling voor iedereen.

Daardoor heeft zij zoveel voor haar gezin en haar omgeving kunnen betekenen.

Na iedere duistere periode in haar leven was zij de eerste, die weer licht zag. — Haar korte leven laat op ons daarom een onvergetelijke indruk achter.

Wij zullen haar heel erg missen: eigenlijk kán zij niet gemist worden. Het is zo moeilijk te aanvaarden.

Maar wij willen ons vasthouden aan haar eigen woorden van de laatste dagen in het ziekenhuis: „Ik hoop opnieuw weer thuis te komen, maar als God het anders wil, vertrouw ik erop dat alles goed komt.”

Graag willen wij iedereen hartelijk danken voor de belangstelling en de hulp tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve vrouw en onze lieve moeder. Voor haar en voor ons is dit een grote steun geweest.

Ben Wering
Ingrid en Stephan